

سلاح جهنمی

بمب افکنها

در جنگ دوم جهانی

قسمت اول
بمب افکن‌های انگلیسی

نویسنده : مهندس یاشا محمدی رفیع

بمب افکنها را می توان مهم ترین سلاح دوربرد مورد استفاده در جنگ جهانی دوم دانست ، با استفاده از بمب افکنها بود که ارتشهای درگیر موفق شدند اهداف بسیار مهم صنعتی ، نظامی و... را در دورترین نقاط کشور دشمن مورد حملات سنگین قرار دهند.

بمب افکنها چنان تاثیر عمیقی بر سرنوشت جنگها گذاشتند که بسیاری از ارتشهای جهان در دکترین های رزمی نوین خود ، این سلاح را به عنوان یکی از مهم ترین پارامترهای موفقیت مورد توجه قرار دادند.

وظیفه اصلی بمب افکنها طی جنگ دوم جهانی ، اجرای بمبارانهای استراتژیک بر روی اهداف صنعتی ، اقتصادی و ... بود اما در کنار این وظیفه ، بمب افکنها در امور پشتیبانی تاکتیکی هوایی و پشتیبانی هوایی نزدیک در میادین رزم نیز مورد استفاده قرار می گرفتند.

در جنگ جهانی دوم ، بمب افکنها تبدیل به یک راه حل تکنولوژیکی برای موازنه نیروها در برابر برتری عددی دشمن شدند. با استفاده از بمب افکنها طریقی درگیر موفق شدند با کمترین تلفات انسانی و مالی بیشترین خسارت را به ساختارهای نظامی ، صنعتی ، اقتصادی ، شهری و ... وارد نمایند.

اکثر کشورهای درگیر در جنگ دوم جهانی از بمب افکنها در سطحی گسترده بهره برداشتند اما در این میان دو کشور آمریکا و انگلیس با توسعه و گسترش توان هوایی خود و تولید بمب افکنها در دوربرد سنگین در سطحی گسترده ، بهره برداری موفقیت آمیزی از این سلاح طی این جنگ نمودند.

نیروهای زمینی آلمان و ژاپن با شروع جنگ جهانی دوم ، قدرت مخرب و سهمگین خود را در نبردهای اولیه به نمایش گذاشتند و انگلیس و آمریکا با توجه به این نکته دریافتند که بهترین سلاح برای نابودی توان رزمی این دو کشور بمب افکن است ، و واقعیت نیز همین بود ، بمبارانهای شدید آلمان و ژاپن باعث شد که بسیاری از صنایع کلیدی این کشورهای از بین رفته و یا دچار آسیبهای شدیدی

شوند. در اواسط جنگ کار به جایی رسید که حتی خلبانان فوق العاده ماهر و با تجربه آلمانی و ژاپنی نظیر والتر نووتزی، هلموت لنت، سابورو ساکایی، تتسوزو ایواموتو و .... با وجود رشداتهای بسیار دیگر نمی‌توانستند مانع هجوم این نیروی سهمگین و دهشتبار به اعماق مرزهای کشور خود شوند.

در ادامه فهرستی از بمب افکنهای مورد استفاده طی جنگ دوم جهانی، به تفکیک کشور به همراه توضیحاتی مختصر به شما عزیزان ارائه می‌گردد.

بمب افکنهای انگلیسی

WELLINGTON ولینگتون

یک بمب افکن دوربرد متوسط دو موتوره که قدرت حمل دو تن بمب را داشت. تولید این بمب افکن قبل از جنگ شروع شده و در حین جنگ نیز تولید آن ادامه یافت، تا اکتبر سال ۱۹۴۳ نیروی هوایی سلطنتی انگلیس برای بمباران آلمان از این بمب افکن بسیار استفاده کرد. در واقع تا نیمه اول جنگ دوم جهانی، ولینگتون بمب افکن

اصلی نیروی هوایی انگلیس در حمله به اهداف آلمانی به شمار می رفت.

این بمب افکن را به صورت غیر رسمی ، ویمپی (Wimpy) نیز می نامیدند.

از این بمب افکن در حدود ۱۱۴۶۱ فروند تولید شد.

ویمپی بمب افکنی کم سرعت با سقف پروازی محدود و بسیار آسیب پذیر بود ، تلفات سنگین این بمب افکن در حملات روزانه باعث شد که نیروی هوایی انگلیس به بمبارانهای شبانه رو آورد.

ویمپی از شش خدمه برای پرواز بهره برده و ماکزیم سرعت آن ۴۱۰ کیلومتر در ساعت بود.

برای دفاع در مقابل شکاریهای دشمن ، این بمب افکن از ۸ قبضه مسلسل ۷.۷ میلیمتری بهره می برد ولی نحوه طراحی و ساخت بر جکها باعث ضعف دفاعی ویمپی در برابر شکاریهای دشمن شده بود.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:

وظیفه اصلی : بمب افکن متوسط

موتور : دو موتور بریستول هرکولس

نیروی پیشرانه : هر موتور ۱۶۷۵ اسب بخار

طول بالها : ۲۶.۲۶ متر

طول بدنه : ۱۹.۶۸ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین : ۵.۱۷ متر

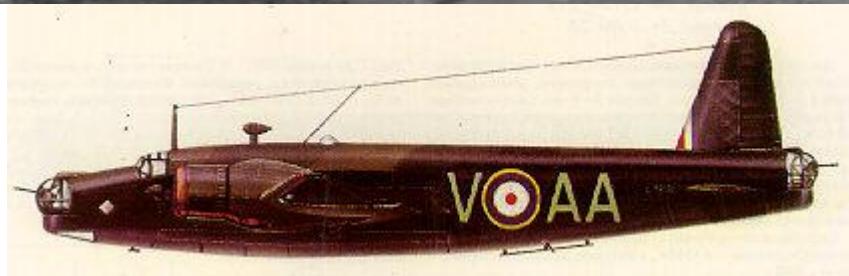
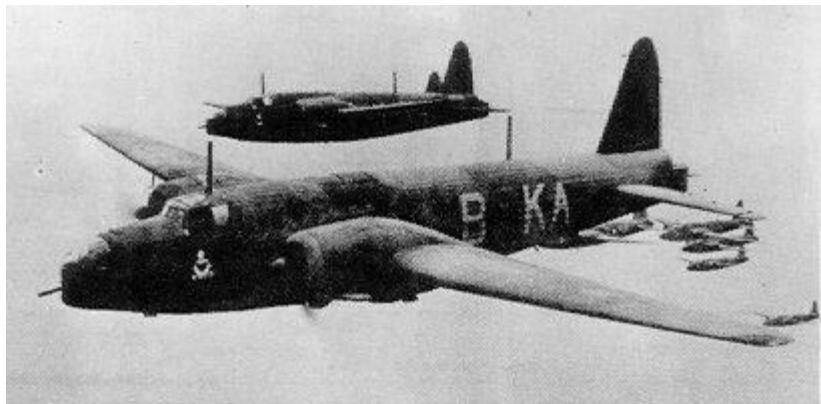
وزن : در حالت غیر عملیاتی ۱۱,۹۴۰ کیلوگرم ، ماکزیم وزن در

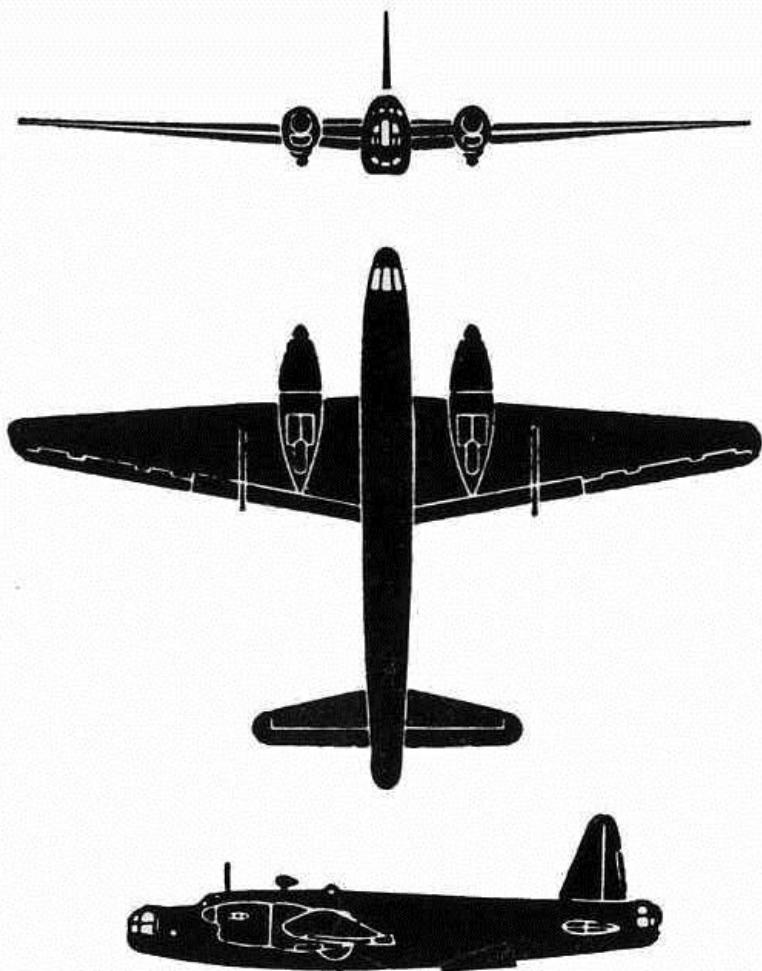
حالت عملیاتی ۱۶,۵۵۶ کیلوگرم

برد عملیاتی : ۳,۵۴۰ کیلومتر

سقف پروازی : ۶,۷۱۰ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

**British Bomber
"WELLINGTON"**

LANCASTER

لنکستر

لنکستر یک بمب افکن دوربرد سنگین چهار موتوره بود که از نیمه جنگ دوم جهانی ، به عنوان بمب افکن اصلی انگلیس در حمله به آلمان مورد استفاده قرار گرفت. ماکریم ظرفیت حمل این بمب افکن ۱۰ تن بمب بود که می توانست یک بمب مخرب ده تنی و یا بمب های سنگین سد شکن را حمل نماید ، اما در اکثر عملیاتها که از بمب های متعارف استفاده می شد معمولاً شش تن از ظرفیت این بمب افکن مورد استفاده قرار می گرفت.

این بمب افکن مجهز به سه بر جک بود و در کل از ده تیربار سنگین برای دفاع در برابر شکاریهای دشمن سود می برد.

لنکسترها مجموعاً در حدود ۱۵۶,۰۰۰ سورتی پرواز را به انجام رسانیدند و طی این ماموریتها در کل ۶۱۸,۳۴۹,۷۹۲ کیلوگرم بمب را بر روی آلمانها فرو ریختند. نیمی از لنکسترها در حین عملیات توسط شکاریها و یا آتشبارهای ضد هوایی آلمان نابود شده و در حدود ۲۱۰۰۰ خلبان و خدمه این بمب افکنها کشته شدند.

از این بمب افکن در حدود ۷۳۷۷ فروند تولید شد.

نام غیر رسمی لنکستر ، لنک بود و برای پرواز به هفت خدمه نیاز داشت . ماکزیم سرعت این بمب افکن در حدود ۴۶۲ کیلومتر در ساعت بود.

جالب است بدانید که رزماناو مشهور آلمانی تریپیتزر توسط لنکسترها با بمب های ۵ تنی مورد حمله قرار گرفت و غرق شد.

آخرین لنکستر در فوریه سال ۱۹۵۴ از خدمت در نیروی هوایی انگلیس کنار گذاشته شد.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:

وظیفه اصلی : بمب افکن سنگین

موتور : چهار موتور رولز رویس مرلین

نیروی پیشرانه : هر موتور ۱۴۶۰ اسب بخار

طول بالها : ۳۱.۱ متر

طول بدنه : ۲۱.۱ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین : ۵.۹۷ متر

وزن : در حالت غیر عملیاتی ۱۱,۹۴۰ کیلوگرم ، ماکزیم وزن در

حالت عملیاتی ۳۱,۷۵۰ کیلوگرم

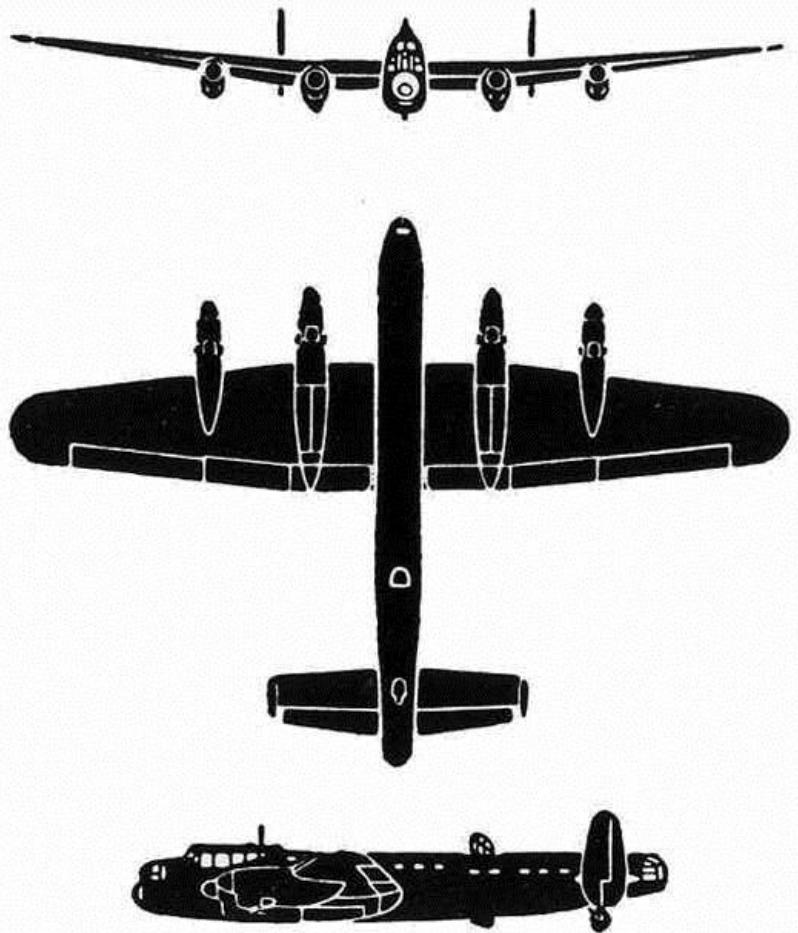
برد عملیاتی : ۲,۶۷۵ کیلومتر

سقف پروازی : ۷,۴۷۰ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

**British Bomber
"LANCASTER"**

HALIFAX

هالیفاکس

یک بمب افکن ۴ موتوره دوربرد سنگین که ویژه عملیاتهای شبانه طراحی و ساخته شد. این بمب افکن از ۱۹۴۱ به بعد مورد استفاده قرار گرفت.

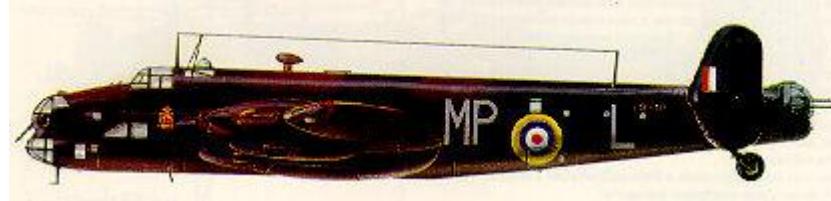
این بمب افکن ظرفیت حمل ۴.۵ تن بمب را داشت و اولین بمب افکنی بود که در آن از رادار H2S برای ناوبری و هدف یابی استفاده شد.

هالیفاکس ها طی جنگ دوم جهانی ۷۵۵۳۲ سورتی پرواز داشته و از آنها در حدود ۶۱۰۰ فروند طی جنگ دوم جهانی تولید شد. ۹ قبضه تیربار ۷.۷ میلیمتری از هالیفاکس محافظت بعمل می آوردد. هالیفاکس به هفت خدمه نیاز داشت و ماکریم سرعت آن ۱۵۰ کیلومتر در ساعت بود.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی : بمب افکن سنگین

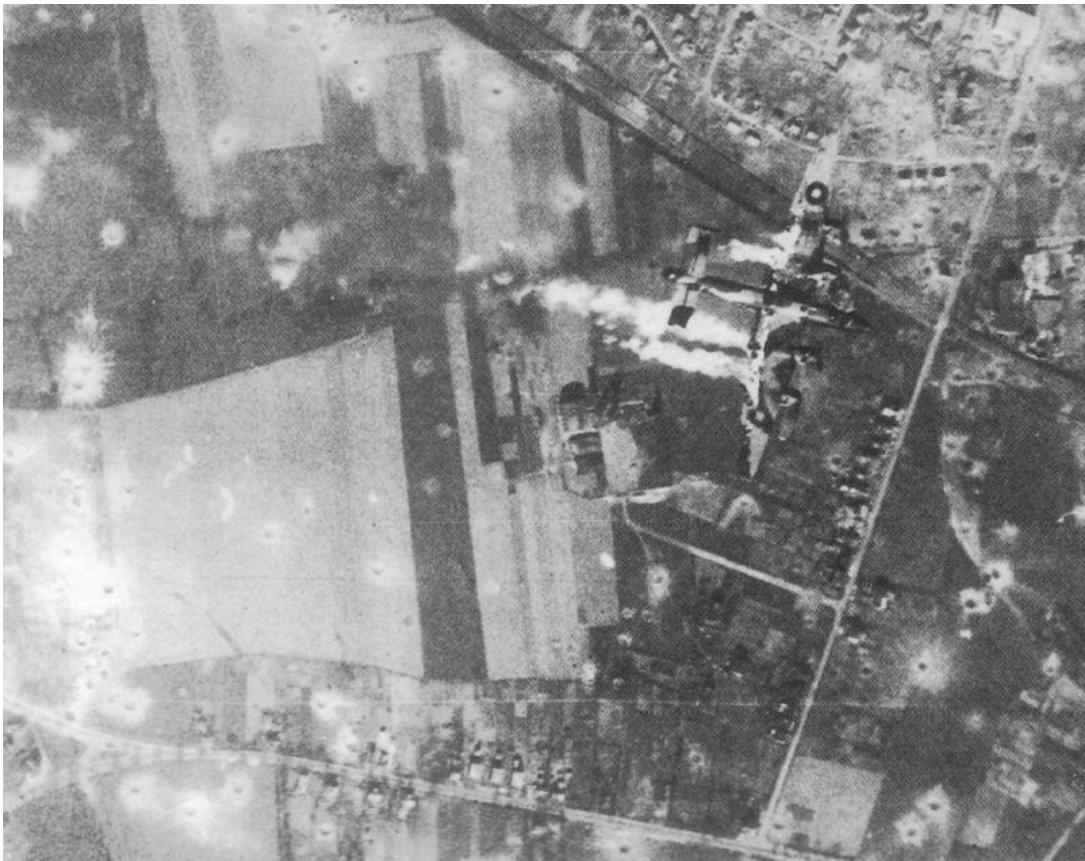
موتور : چهار موتور رولز رویس XVI

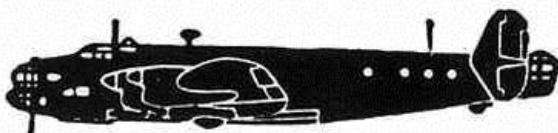
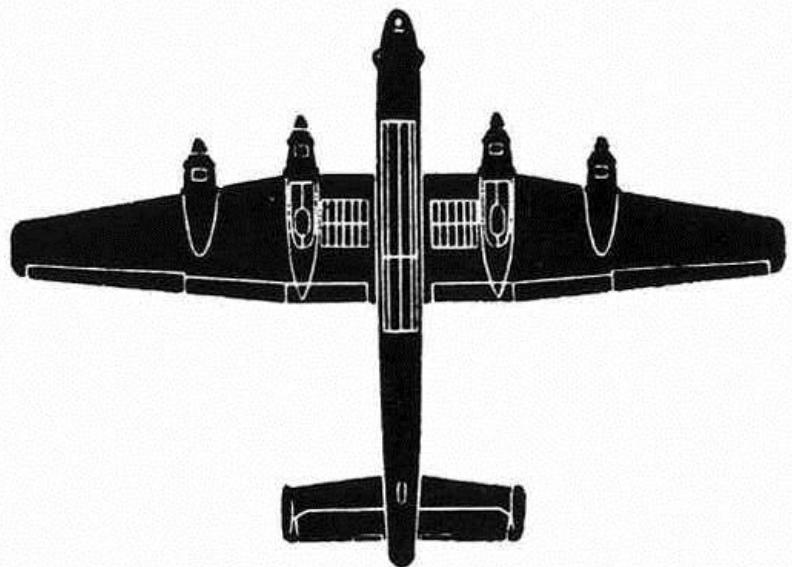
نیروی پیشرانه : هر موتور 1650 اسب بخار
طول بالها : ۳۱.۷۵ متر
طول بدنه : ۲۱.۸۲ متر
ارتفاع بدنه از سطح زمین : ۶.۳۲ متر
وزن : در حالت غیر عملیاتی ۱۷,۳۴۵ کیلوگرم ، ماکزیمم وزن در
حالت عملیاتی ۲۹,۴۸۴ کیلوگرم
برد عملیاتی : ۲,۰۳۰ کیلومتر
سقف پروازی : ۷,۳۱۵ متر
در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

و اما تصویری بی نظیر از هدف قرار گرفتن یک هالیفاکس

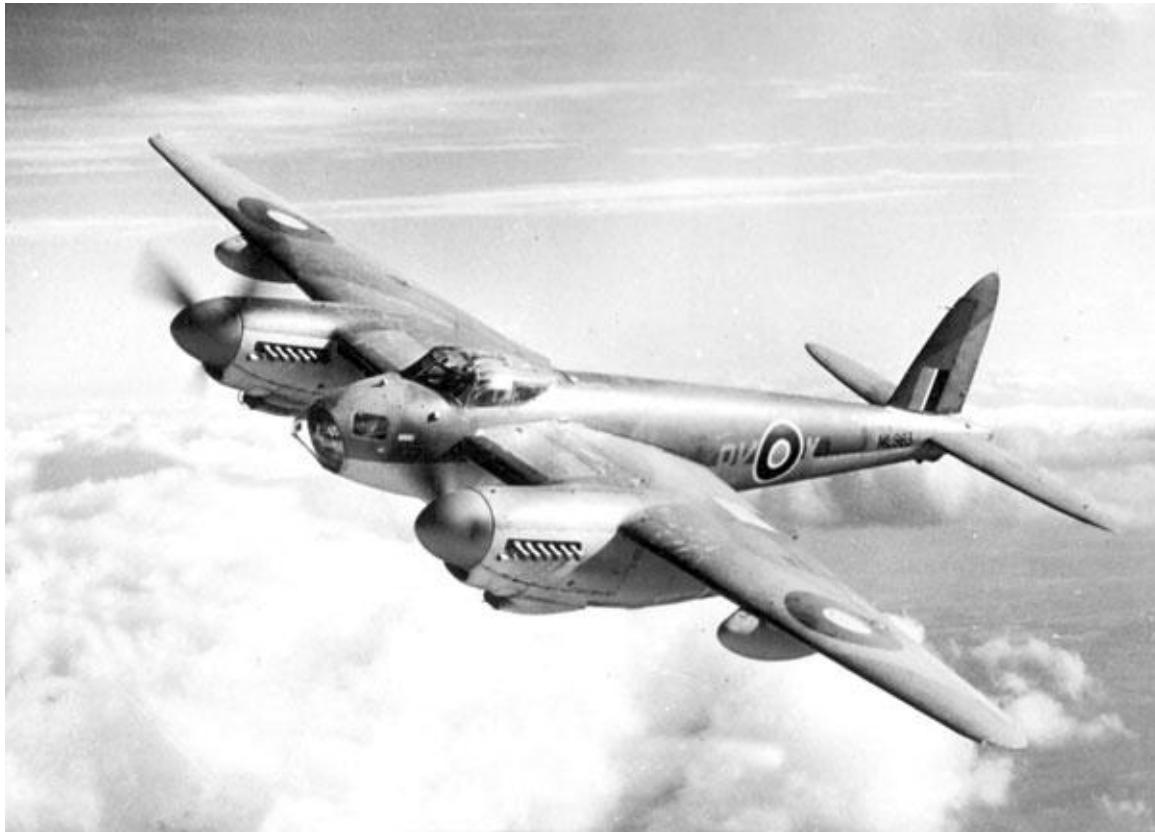

**British Bomber
"HALIFAX"**

MOSQUITO

موسکیتو

یک بمب افکن دوربرد متوسط بسیار سریع که قدرت حمل ۱.۸ تن بمب را داشت. موسکیتو اولین بمب افکن انگلیسی بود که برای حفاظت خود در برابر دشمن بجای اتکا به قدرت آتش بر جکها ، به سرعت متوصل شد و در عمل نیز بسیار موفق بود. سرعت موسکیتو به قدری بالا بود که جز معدودی از شکاریهای پیشرفته آلمانی ، دیگر شکاریها قادر به انهدام آنها نبودند.

اما موسکیتو سرعت و عملکرد درخشان خود را مدیون بدنه سبک چوبی و دو موتور قدرتمند رولز رویس مرلین بود.

با وجود موقعيتهای درخشان موسکیتو در ماموریتها مختلف ، فرماندهان بلند پایه انگلیسی هرگز آن را به عنوان یک بمب افکن استاندارد نپذیرفتند ، زیرا یک بمب افکن واقعی در نظر آنها باید به بر جک مجهز می بود به همین دلیل بیشتر از موسکیتو به همراه بمب

افکنهای دیگر استفاده می شد ، در بعضی از متون نظامی موسکیتو را در رده شکاریها قرار داده اند اما موسکیتو در واقع یک هواپیمای چند منظوره موفق بود ، در طی جنگ از موسکیتو به عنوان بمب افکن ، شکاری ، شکاری شبانه ، شناسایی و نهایتاً هواپیمای ترابری استفاده شد.اما باید توجه داشت که با وجود همه مزایای ذکر شده ، موسکیتو یک نقطه ضعف بزرگ داشت . به دلیل استفاده از چوب و تخته سه لا در ساخت بدنه ، استفاده از آن در محیطهای مرطوب و یا شرایط بارانی باعث ایجاد تغییراتی نامطلوب در بدنه می گردید.

با وجود اینکه موسکیتو بر جک نداشت اما ۴ تیربار ۷.۷ میلیمتری و ۴ توپ ۲۰ میلیمتری قدرت آتش بسیار موثری به آن بخشیده بودند. طی جنگ دوم جهانی ۷۷۰۰ فروند موسکیتو تولید شدند که کمتر از یک چهارم آنها توسط آلمانها هدف قرار گرفتند.

در کل موسکیتو به نوعی موفق ترین هواپیمای انگلیسی به کار گرفته شده در جنگ دوم جهانی بود.

برای پرواز موسکیتو به دو خلبان نیاز داشت و ماکزیم سرعت آن ۱۱۶ کیلومتر در ساعت بود.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:

وظیفه اصلی: شکاری - بمب افکن

موتور : دو موتور رولز رویس مارلین

نیروی پیشرانه : هر موتور ۱۶۳۵ اسب بخار

طول بالها : ۱۶.۵۱ متر

طول بدنه : ۱۲.۴۷ متر

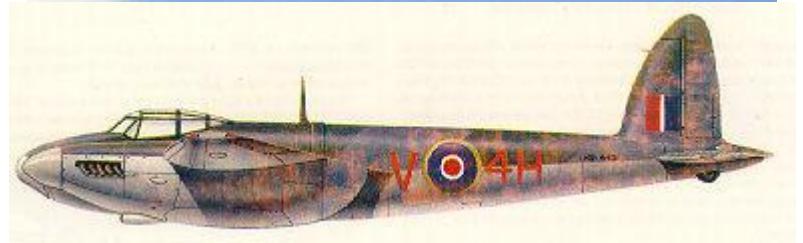
ارتفاع بدنه از سطح زمین : ۴.۶۵ متر

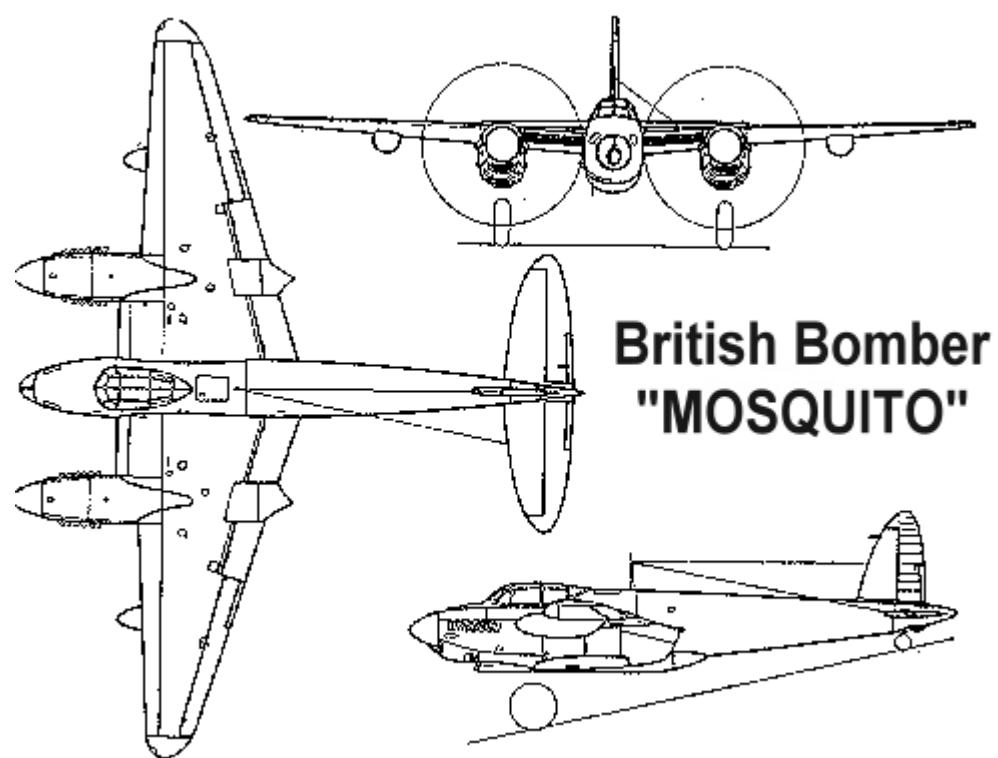
وزن : در حالت غیر عملیاتی ۶,۴۸۶ کیلوگرم ، ماکزیم وزن در حالت عملیاتی ۱۰,۱۱۵ کیلوگرم

برد عملیاتی : ۱,۹۴۰ کیلومتر

سقف پروازی : ۱۱,۰۰۰ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

**British Bomber
"MOSQUITO"**

STIRLING

استیرلینگ

استیرلینگ اولین بمب افکن سنگین چهار موتوره ایی بود که نیروی هوایی انگلیس آن را به خدمت گرفت.

در طراحی این بمب افکن به دلیل کمبود تجربه مهندسین انگلیسی در طراحی بمب افکنهای سنگین چهار موتوره مشکلات و نقصانات بسیار وجود داشت و همین امر باعث عملکرد ضعیف این بمب افکن گردید ، در نتیجه نیروی هوایی انگلیس به سرعت بمب افکنهایی نظری لنکستر و هالیفاکس را جایگزین استیرلینگ نمود.

بیشترین کاربرد این بمب افکن طی جنگ دوم جهانی ، پدک کشی هوایپماهای گلایدر و یا حمل و نقل چتربازان بود ، استیرلینگ قادر به حمل ۴۰ چترباز بود.

استرلینگ به هشت خدمه نیاز داشت و ماکزیم سرعت آن ۴۳۵ کیلومتر در ساعت بود.

در کل نیروی هوایی انگلیس ۲,۳۷۵ فروند استرلینگ را به خدمت گرفت.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی: بمب افکن سنگین

موتور: چهار موتور بریستول هرکولس XVI

نیروی پیشرانه: هر موتور ۱۶۵۰ اسب بخار

طول بالها: ۳۰.۲۰ متر

طول بدنه: ۲۶.۶ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۶.۹۴ متر

وزن: در حالت غیر عملیاتی ۲۱,۲۷۳ کیلوگرم، ماکزیم وزن در

حالت عملیاتی ۳۱,۷۵۰ کیلوگرم

برد عملیاتی: ۳,۲۳۵ کیلومتر

سقف پروازی: ۵,۱۸۲ متر

ماکزیم ظرفیت حمل بمب: ۴.۶ تن

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

HAMPDEN

همپدن

همپدن یک بمب افکن متوسط با قدرت حمل ۱.۸ تن بمب بود که در نیمه اول جنگ جهانی دوم مورد استفاده قرار گرفت. در طراحی این بمب افکن نوآوریهای قابل توجهی انجام شده بود به عنوان مثال میتوان به نوع طراحی بدنه و یا TAIL BOOM (پایه سطح دم) اشاره نمود.

به دلیل شکل خاص بدنه همپدن را چمدان پرنده نیز می نامیدند. بمب افکن همپدن از لحاظ پروازی هوایپیمایی خوب به شمار می رفت اما دو اشکال مهم عملکرد آن را تحت شعاع قرار داد ، اول اینکه فضای بدنه برای چهار خدمه این بمب افکن بسیار کوچک و ناراحت کننده بود و دوم اینکه تسلیحات تدافعی آن در مقابل شکاریهای آلمان بسیار ضعیف و ناکارا بود. در عملیاتهای روزانه بسیاری از همپدنها توسط شکاریهای آلمان و یا آتشبارهای ضد هوایی منهدم شدند ، شدت این تلفات بقدرتی بود که در سال ۱۹۴۲ دستور توقف ساخت آن ، توسط سرفرماندهی نیروی هوایی انگلیس صادر شد ، همپدنها باقیمانده نیز به هوایپیماهای اژدر انداز تبدیل شده و به عنوان گشتهای دریایی مورد استفاده قرار گرفتند.

ماکزیم سرعت این بمب افکن در حدود ۴۱۰ کیلومتر در ساعت بود و در کل از آن ۱۴۳۲ فروند تولید شد.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی: بمب افکن

موتور: دو موتور بریستول پگاسوس XVIII
نیروی پیشرانه: هر موتور ۱۰۰۰ اسب بخار

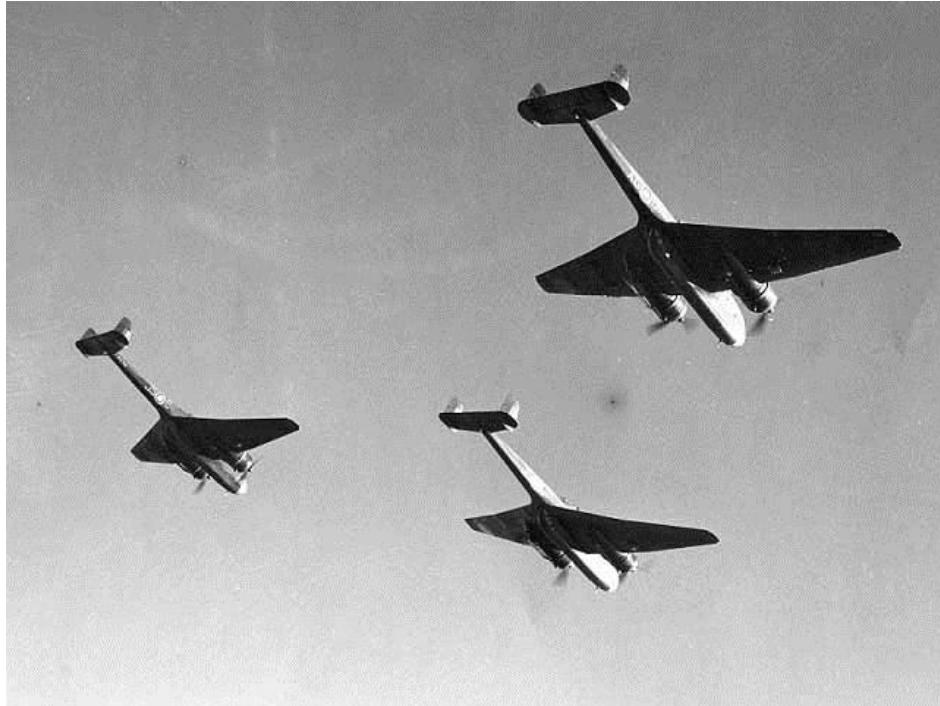
طول بالها: ۲۱.۹۸ متر
طول بدنه: ۱۶.۳۳ متر

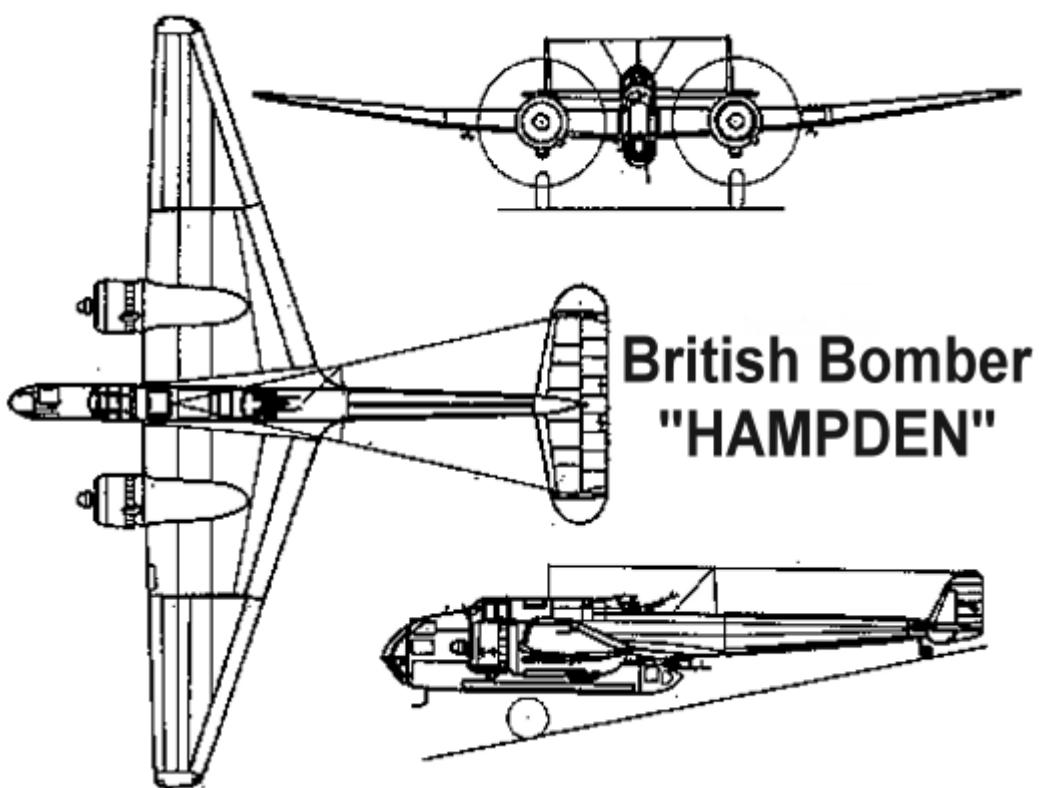
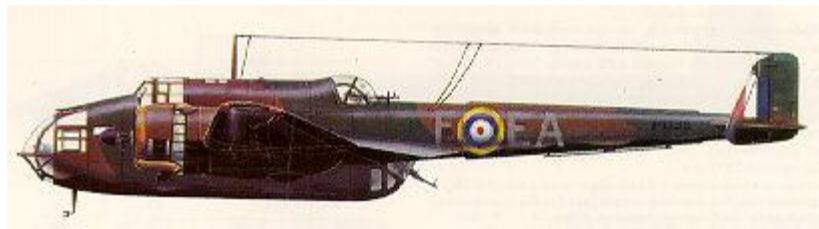
ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۴.۳۷ متر

وزن: در حالت غیر عملیاتی ۵,۳۴۴ کیلوگرم، ماکزیم وزن در حالت عملیاتی ۸,۵۰۸ کیلوگرم

برد عملیاتی: ۱,۷۶۲ کیلومتر
سقف پروازی: ۵,۷۹۰ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

MANCHESTER

منچستر

یک بمب افکن سنگین دوموتوره که اساسا هواپیمایی خوب به شمار می رفت اما نقطه ضعف بزرگ منچستر موتور های نامطمئن و خطرناک آن بود.

این بمب افکن به ۷ خدمه نیاز داشت و ماکزیمم سرعت آن ۴۰۲ کیلومتر در ساعت بود.

بعد از ساخت ۲۰۹ فروند منچستر تولید این بمب افکن متوقف شد و توان تولید به ساخت بمب افکن لنکستر اختصاص داده شد.

لازم به ذکر است که این بمب افکن قادر به حمل ۴.۵ تن بمب بود. سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:

وظیفه اصلی: بمب افکن سنگین

موتور: دو موتور رولز رویس ولچر

نیروی پیشانه: هر موتور ۱۱۲۰ اسب بخار

طول بالها: ۲۷.۴۶ متر

طول بدنه: ۲۱.۳۴ متر

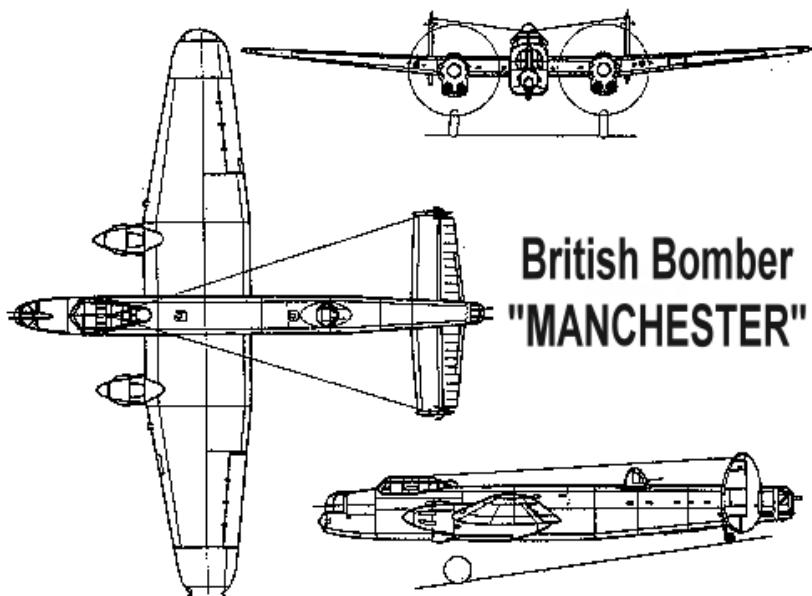
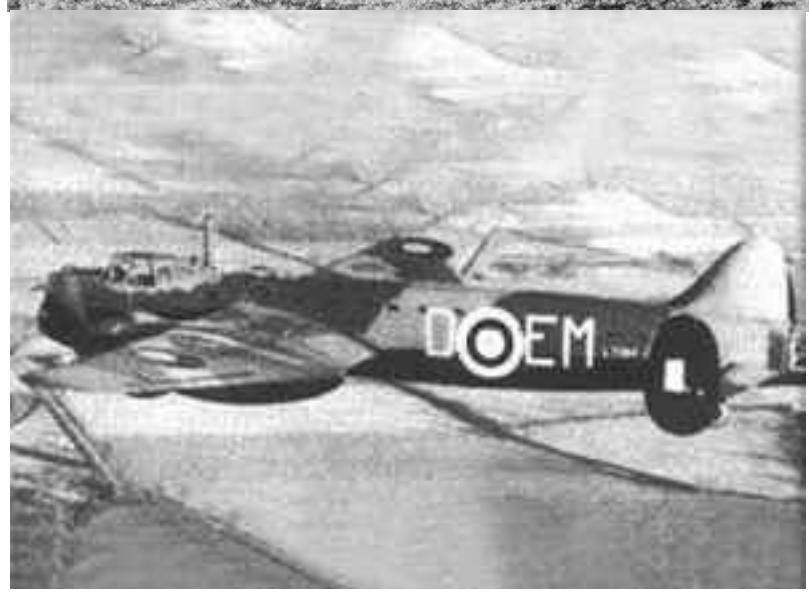
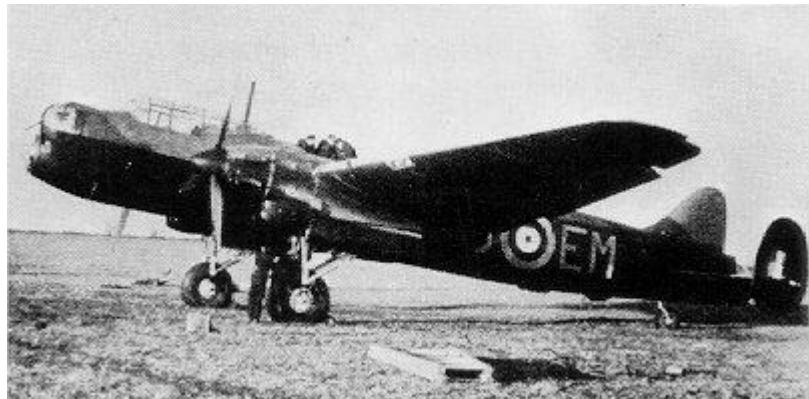
ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۵.۹۴ متر

وزن: در حالت غیر عملیاتی ۱۴,۱۵۲ کیلوگرم، ماکزیمم وزن در حالت عملیاتی ۲۲,۶۸۰ کیلوگرم

برد عملیاتی: ۱,۹۳۰ کیلومتر

سقف پروازی: ۵,۸۵۲ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

BATTLE

بتل

بتل یک بمب افکن سبک تک موتوره بود که در سال ۱۹۳۷ به خدمت نیروی هوایی انگلیس درآمد. بتل هوایپریمایی بود که نسب به موتورش بزرگ طراحی شده بود و این امرتا حد زیادی از قدرت مانور آن کاسته بود. در نبردهای هوایی فرانسه که در ماه می سال ۱۹۴۰ انجام گرفت، این بمب افکن نشان داد که بسیار آسیب پذیر و نامطمئن است. برای این تجربه بهای گزافی پرداخت شد و آن از دست رفتن ده ها فروند بتل بود.

تسليحات تدافعی بتل بسیار ناچیز بود، این بمب افکن تنها به دو مسلسل ۷.۷ میلیمتری مجهز شده بود که اگر این دو مسلسل را نصب نمی کردند، نتیجه رضایت بخش تر بود!!!.

بعد از این نمایش نامید کننده در همان سال بتل به صورت کامل از لیست بمب افکن های عملیاتی نیروی هوایی انگلیس حذف گردید. بتل های سالم به نیروی هوایی استرالیا و کانادا تحویل شدند تا از آنها برای امور آموزشی استفاده شود.

بتل به سه خدمه نیازمند داشت و ماکزیم سرعت آن در حدود ۴۰۶ کیلومتر در ساعت بود.

از این بمب افکن ۲,۴۱۹ فروند تولید شد.
سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:

وظیفه اصلی: بمب افکن سبک

موتور: یک موتور رولز رویس مرلین II
نیروی پیشانه: ۱۰۳۰ اسب بخار

طول بالها: ۱۶,۴۶ متر

طول بدنه: ۱۲,۹۳ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۴.۵۷ متر

وزن: در حالت غیر عملیاتی ۳,۳۶۱ کیلوگرم، ماکزیم وزن در حالت عملیاتی ۴,۹۴۴ کیلوگرم

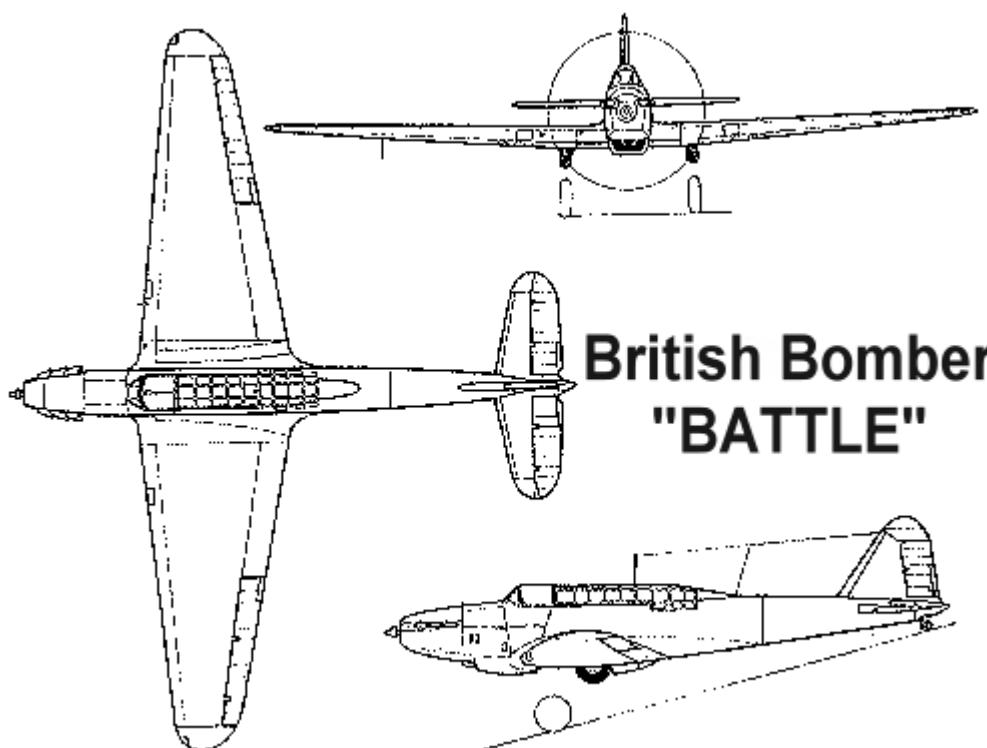
برد عملیاتی: ۱,۹۳۱ کیلومتر

سقف پروازی: ۷,۹۲۵ متر

ماکزیم ظرفیت حمل بمب: ۴۵۴ کیلوگرم

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

BOTHA

بوتا

در جولای سال ۱۹۳۹ بود که نیروی هوایی انگلیس بوتا را به خدمت گرفت. هدف از طراحی و ساخت بوتا دستیابی به یک هواپیمای شناسایی – بمب افکن با قدرت حمل و پرتاب از در بود. اما بعد از پنج ماه سران نیروی هوایی انگلیس متوجه شدند که بوتا هواپیمایی نامطمئن است و به همین دلیل خط تولید آن متوقف گردید. این بمب افکن دو موتوره از چهار خدمه بهره می برد و می توانست ۱ تن بمب را حمل نماید ، ماکزیمم سرعت این بمب افکن ۴۰۱ کیلومتر در ساعت بود. بوتا به سه مسلسل ۷.۷ میلیمتری تجهیز شده بود.

در کل ۵۸۰ فروند بوتا تحويل نیروی هوایی انگلیس گردید ، همانطور که ذکر شد به دلیل نامطمئن بودن آن ، بوتا از لیست هواپیماهای عملیاتی حذف گردید و تا سال ۱۹۴۶ از آن تنها برای امور آموزشی استفاده می شد.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی : بمب افکن – شناسایی

موتور : دو موتور رولز رویس پرسیوس XA

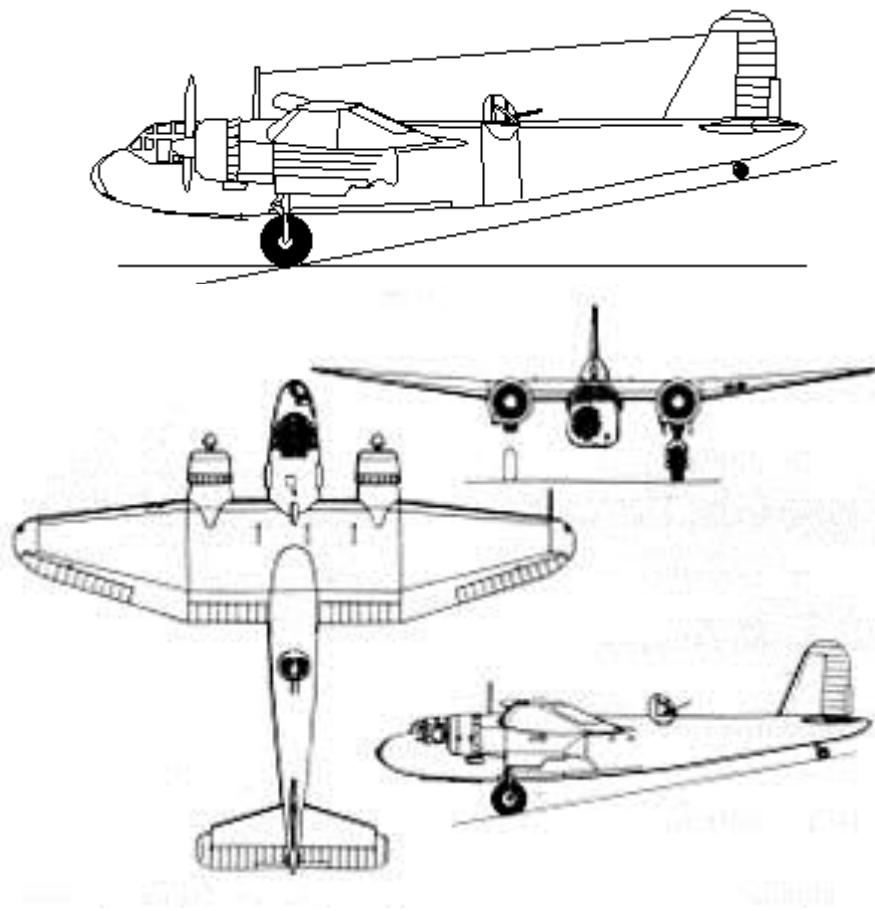
نیروی پیشانه : هر موتور ۹۳۰ اسب بخار

طول بالها : ۱۷,۹۸ متر

طول بدنه : ۱۵,۵۸ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین : ۴,۴۶ متر

وزن : در حالت غیر عملیاتی 5,366 کیلوگرم ، ماکزیمم وزن در
حالت عملیاتی 8,369 کیلوگرم
برد عملیاتی : 2,044 کیلومتر
سقف پروازی : 5,335 متر
در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

SWORDFISH

سوردفیش

سوردفیش یا شمشیر ماهی یک هواپیمای دو باله بود که در سال ۱۹۳۶ به خدمت نیروی هوایی انگلیس در آمد ، هدف از طراحی و ساخت این هواپیما دستیابی به یک بمب افکن – اژدر انداز سبک بود. سوردفیش مشهورترین هواپیمای دو باله جنگ دوم جهانی است و این امر مدیون مشارکت این هواپیما در غرق نبرد ناو مشهور آلمانی ، بیسمارک است.

با وجود اینکه سوردفیش هواپیمایی کند و فاقد تسلیحات تدافعی موثر بود اما کیفیت پارامترهای پروازی آن بسیار مطلوب تشخیص داده شد. سادگی تعمیرات ، موتوری مطمئن و بدنه ایی مستحکم همگی دست به دست هم داده بودند تا این هواپیما به عنوان یک اژدر انداز خوب بر ضد اهدافی نظیر کشتی های کوچک و یا زیر دریایی ها وارد عمل گردد.

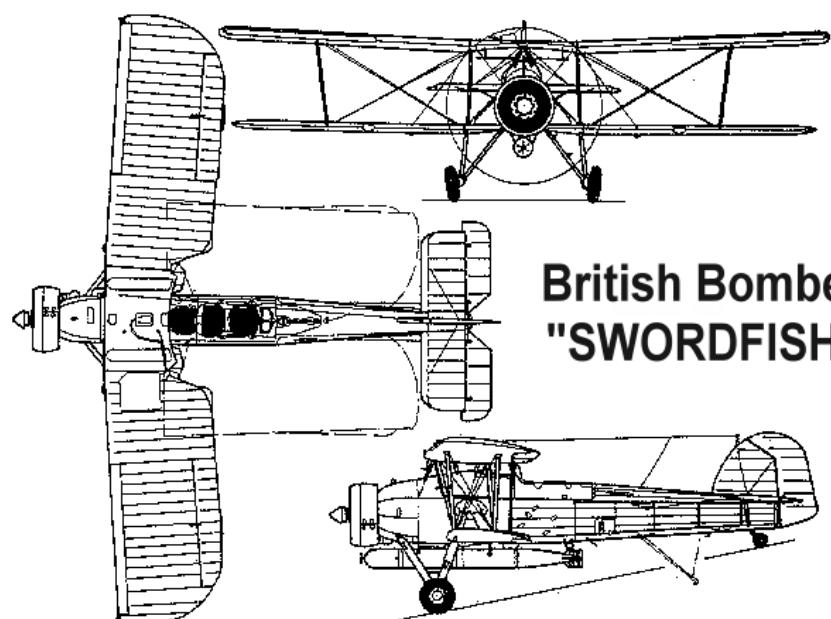
طی جنگ دوم جهانی از سورد فیش بیشتر به عنوان یک هواپیمای گشت دریایی استفاده می شد.

این هواپیما به دو خدمه نیاز داشت و قدرت حمل یک اژدر ۷۳۰ کیلوگرمی را دارا بود.

از این هواپیما در حدود ۲,۳۹۱ فروند تولید شد.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی: بمب افکن - اژدرانداز
موتور: یک موتور بریستول پگاسوس ۳۰
نیروی پیشرانه: ۸۲۰ اسب بخار
طول بالها: ۱۳.۸۷ متر
طول بدنه: ۱۰.۸۷ متر
ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۳.۷۵ متر
وزن: در حالت غیر عملیاتی ۲,۱۳۵ کیلوگرم، ماکزیمم وزن در
حالات عملیاتی ۴,۰۳۵ کیلوگرم
برد عملیاتی: ۱,۲۴۰ کیلومتر
سقف پروازی: ۳,۷۸۰ متر
در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

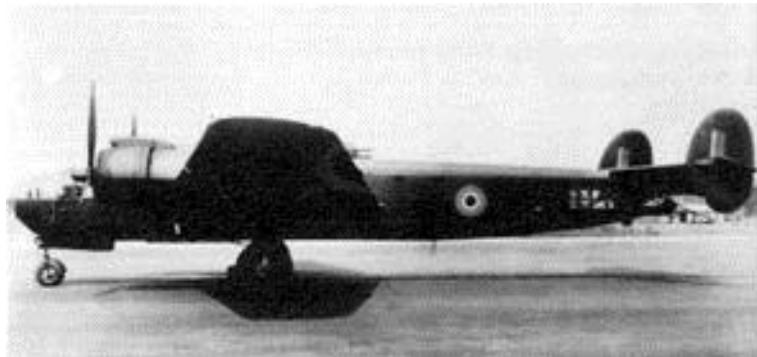

**British Bomber
"SWORDFISH"**

ALBEMARLE

آلبرل

در سال ۱۹۴۱ ، آلبرل به عنوان یک بمب افکن ویژه عملیات‌های شبانه ، به عرصه آسمان وارد شد.

در ساخت این بمب افکن دوموتوره بجای استفاده از آلیاژ‌های آلومینیوم که در آن زمان گرانقیمت بود از مواد و مصالحی ارزان قیمت نظیر چوب و فولاد استفاده شد و همین امر باعث سهولت تولید این بمب افکن گردید.

آلبرل به شش خدمه نیاز داشت و قدرت حمل ۱.۳ بمب را دارا بود. ماکزیمم سرعت این بمب افکن ۴۲۶ کیلومتر در ساعت بود و از ۶ تیربار ۷.۷ میلیمتری برای دفاع در برابر شکاریهای دشمن بهره می‌برد.

در کل آلبرل بمب افکنی با کارایی متوسط ارزیابی شد ، به دلیل ظرفیت حمل بمب پایین آن ، از آلبرل بیشتر به عنوان هوایپیمای تراابری و یا یدک کش گلایدر استفاده می‌شد.

از این بمب افکن ۶۰۲ فروند تحویل نیروی هوایی انگلیس شد.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی : بمب افکن شبانه

موتور : دو موتور بریستول هرکولس XI
نیروی پیشرانه : هر موتور ۱۵۹۰ اسب بخار
طول بالها : ۲۳.۴۷ متر

طول بدن : 18.26 متر

ارتفاع بدن از سطح زمین : 4.75 متر

وزن : در حالت غیر عملیاتی 10,240 کیلوگرم

برد عملیاتی : 2,160 کیلومتر

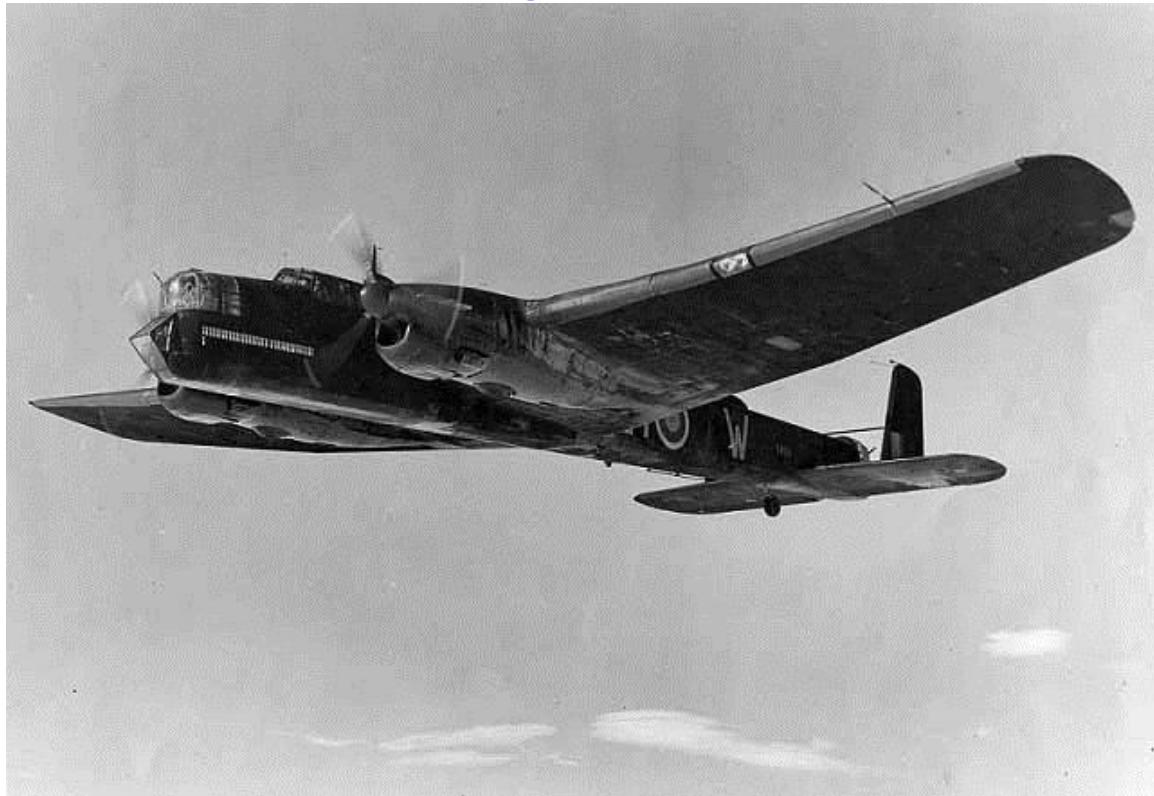
سقف پروازی : 5,500 متر

در ادامه تصویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

WHITLEY

ویتلی

اولین پرواز ویتلی در سال ۱۹۳۶ انجام شد و در سال ۱۹۳۷ رسماً به خدمت گرفته شد.

ویتلی یک هواپیمای دو موتوره بود و از اولین بمب افکن‌هایی بود که برای عملیات‌های شبانه مورد استفاده قرار گرفت.

ویتلی برای پرواز به پنج خدمه نیاز داشت و ماکزیمم سرعت آن ۳۵۷ کیلومتر در ساعت بود.

ویتلی به پنج تیربار ۷.۷ میلیمتری مجهز شده و توانایی حمل ۳.۱ تن بمب را دارا بود.

ویتلی بمب افکنی با عملکرد متوسط بود و عملاً در سال ۱۹۴۲ از فهرست بمب افکن‌های عملیاتی کنار گذاشته شده و از آنها به عنوان هوایپیماهای آموزشی و یا یدک کش گلایدر استفاده می‌شد.

1,737 فروند ویتلی توسط نیروی هوایی انگلیس مورد استفاده قرار گرفتند.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی: بمب افکن سنگین

موتور: دو موتور رولز رویس مارلین X

نیروی پیشرانه: هر موتور ۱۱۴۵ اسب بخار

طول بالها: ۲۵.۶ متر

طول بدنه: ۲۱.۵ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۴.۵۷ متر

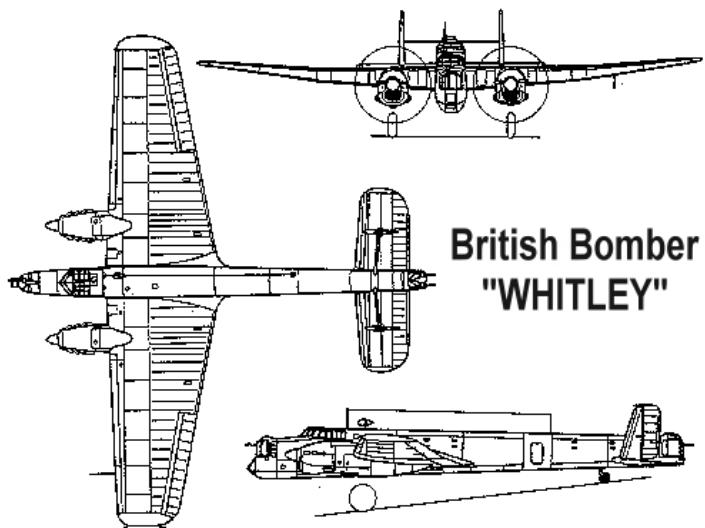
وزن: در حالت غیر عملیاتی ۸,۷۶۸ کیلوگرم، ماکزیمم وزن در

حالت عملیاتی ۱۵,۱۹۶ کیلوگرم

برد عملیاتی: ۲,۶۵۰ کیلومتر

سقف پروازی: ۶,۱۰۰ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

British Bomber
"WHITLEY"

LINCOLN

لینکلن

بر پایه طراحی لنکستر ، مهندسین انگلیسی بمب افکن سنگین چهار موتوره ایی به نام لینکلن را طراحی و در سال ۱۹۴۴ در نیروی هوایی به خدمت گرفتند.

این بمب افکن نسبت به لنکستر بدنه ایی بزرگتر داشت و دور بردتر بود. قرار بود که از این بمب افکن در جبهه شرق دور استفاده شود اما این قصد هرگز عملی نشد زیرا جنگ دوم به پایان رسید. لینکلن با هفت خدمه و ماکزیمم سرعت ۵۱۳ کیلومتر در ساعت قادر به حمل ۶.۳ تن بمب بود.

در این بمب افکن شش تیربار ۱۲.۷ میلیمتری وظیفه درگیری با شکاریهای دشمن را بر عهده داشتند.

از این بمب افکن ۶۰۴ فروند تولید شد و تا سال ۱۹۶۳ این بمب افکنها در نیروی هوایی انگلیس به خدمت مشغول بودند.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی: بمب افکن سنگین

موتور: چهار موتور رولز رویس مرلین ۸۵

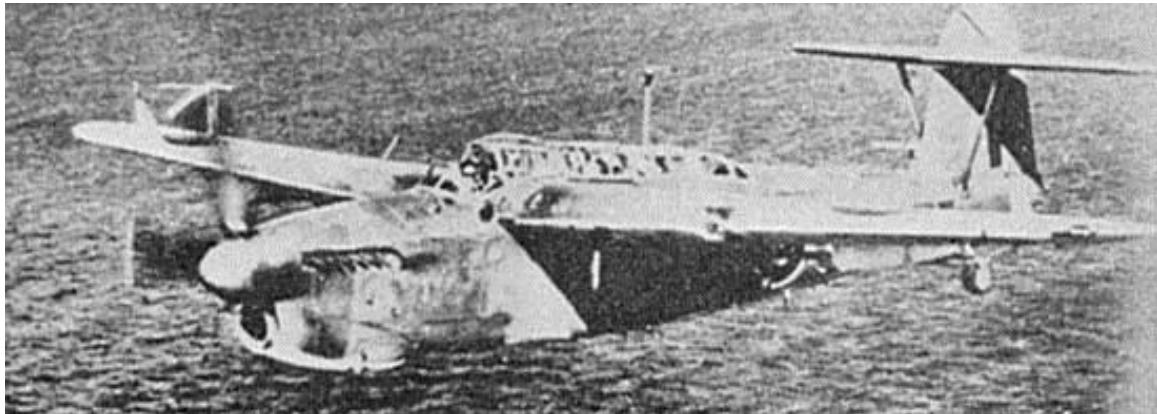
نیروی پیشرانه: هر موتور ۱۷۵۰ اسب بخار

برد عملیاتی: ۵,۷۶۰ کیلومتر

سقف پروازی: ۹,۳۰۰ متر

BARRACUDA

باراکودا

باراکودا یک بمب افکن – اژدرانداز تک موتوره بود که در سال ۱۹۴۳ به خدمت نیروی هوایی انگلیس درآمد.

با اینکه باراکودا هواپیمای بدی نبود اما چون طراحی آن تحت فشار فرماندهان بلند پایه به سرعت انجام شد، ظاهر هواپیما زشت و ناموزون از کار در آمد بطوریکه بعضی ها به شوخی می گفتند که این هواپیما در تیمارستان طراحی شده است.

ماکزیمم سرعت باراکودا ۳۳۸ کیلومتر در ساعت بود و برای پرواز از سه خدمه بھرہ می برد.

باراکودا به دو تیربار ۷.۷ میلیمتری مجهز شده بود و توانایی حمل ۷۴۰ کیلوگرم بمب یا اژدر را داشت.

در کل ۲۵۷۲ فرونده باراکودا تولید و به نیروی هوایی تحويل شدند.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:

وظیفه اصلی: بمب افکن - اژدرانداز

موتور: یک موتور رولز رویس مرلین ۳۲

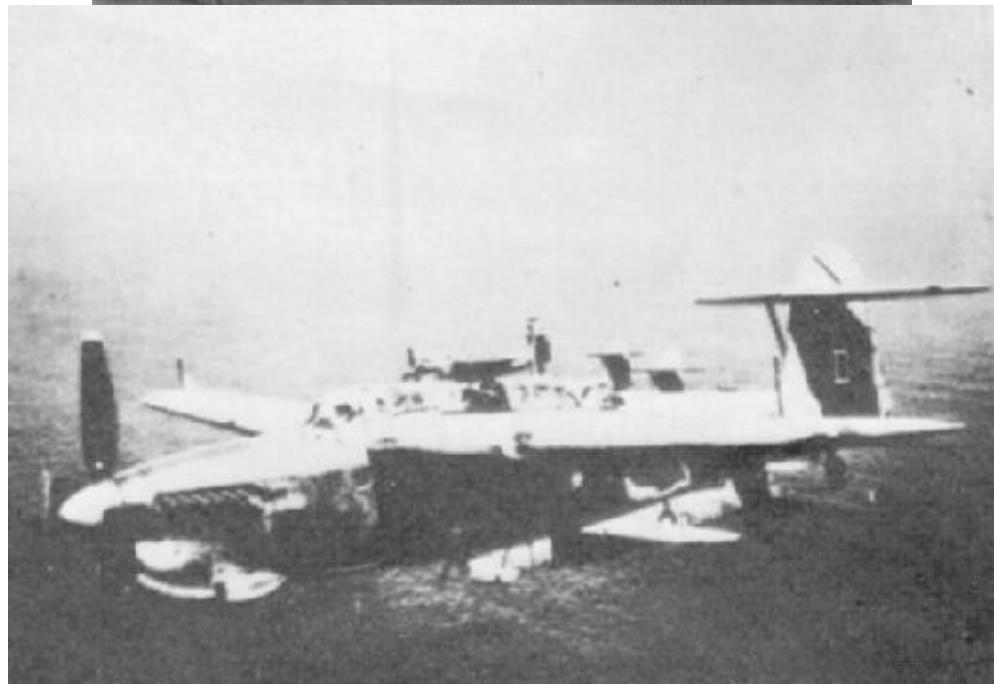
نیروی پیشرانه: ۱۶۴۰ اسب بخار

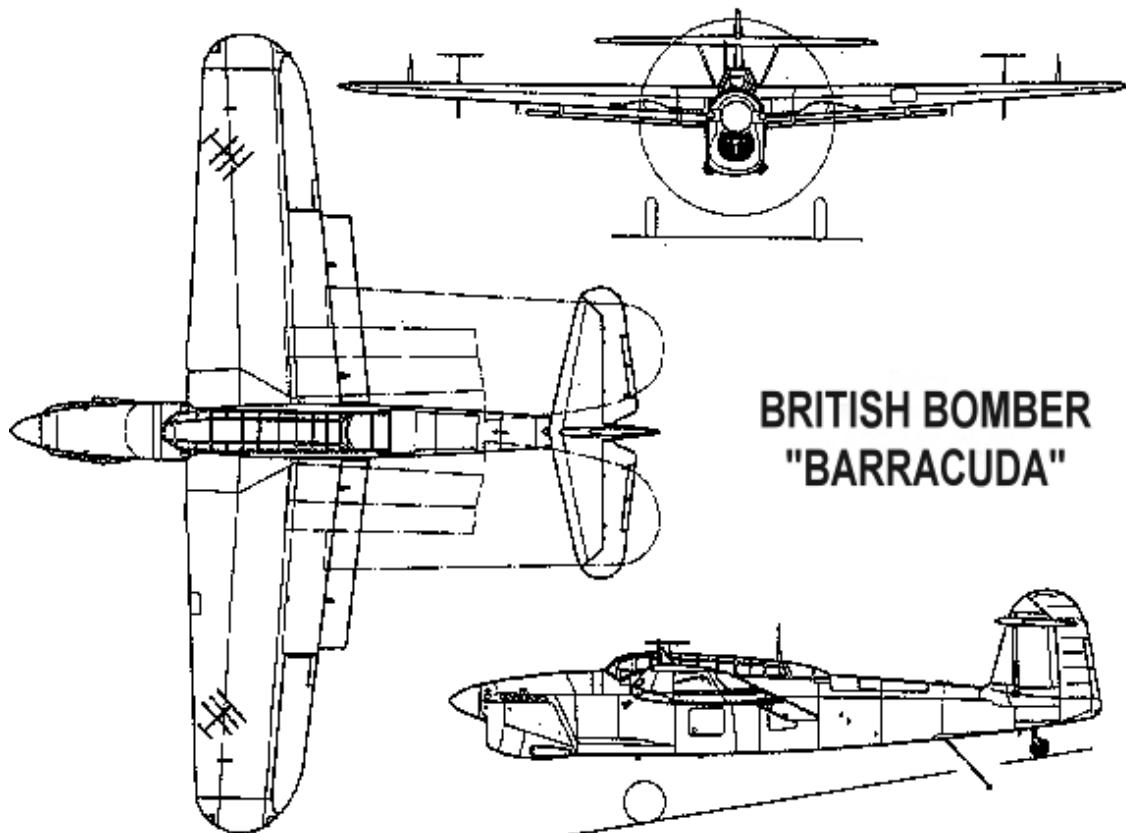
طول بالها: ۱۴,۵۰ متر

طول بدنه: ۱۲.۱۸ متر

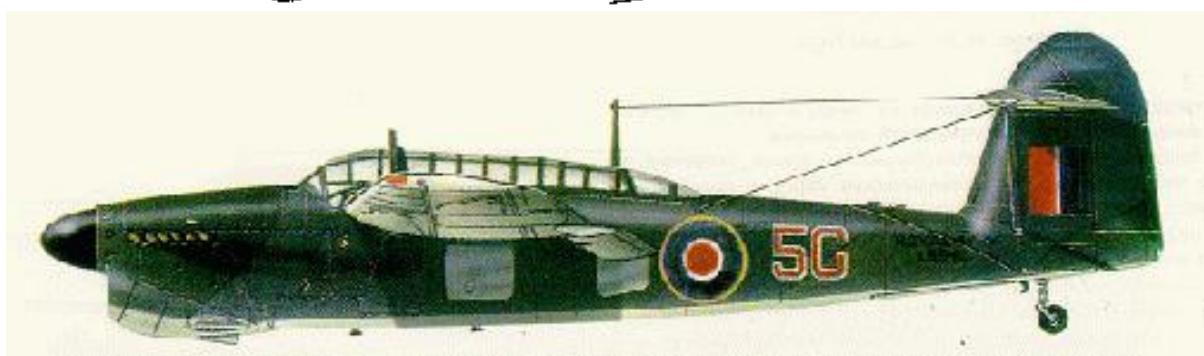
ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۴.۵۸ متر

وزن : در حالت غیر عملیاتی 4,445 کیلوگرم ، ماکزیمم وزن در
حالت عملیاتی 6,386 کیلوگرم
برد عملیاتی : 1,165 کیلومتر
سقف پروازی : 6,585 متر
در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

BRITISH BOMBER
"BARRACUDA"

BLENHEIM

بلنهایم

بر اساس هواپیمای تراپری ۱۴۲ ، طراحی یک هواپیمای چند منظوره به نام بلنهایم آغاز شد و عاقبت در سال ۱۹۳۶ ، این هواپیما در نیروی هوایی انگلیس خدمت خود را آغاز نمود. بلنهایم هواپیمایی چند منظوره بود و در طول جنگ دوم جهانی از آن به عنوان بمب افکن ، شکاری ، شکاری شبانه ، هواپیمای شناسایی و نهایتا هواپیما پشتیبانی نزدیک استفاده شد.

بلنهایم از لحاظ بسیاری از پارامترهای پروازی ، هواپیمایی خوب محسوب می گردید. ماکزیمم سرعت این هواپیما ۴۲۸ کیلومتر در ساعت بود ، در سال ۱۹۳۶ که این هواپیما به خدمت گرفته شد تعداد کمی از شکاریهای انگلیسی از لحاظ سرعت می توانستند با بلنهایم رقابت کنند. سقف پروازی بالا و بردا عملياتی نسبتاً زیاد ، در کنار سایر مشخصات مناسب آن باعث شد که بلنهایم از لحاظ صادراتی

نیز هوایپیمایی موفق باشد ، کشورهایی نظیر فرانسه ، پرتغال ، کانادا ، ترکیه ، یونان ، فنلاند ، رومانی ، یوگسلاوی و ... بلنهایم را در نیروی هوایی خود به خدمت گرفتند.

بلنهایم به سه خدمه نیاز داشت و قدرت حمل ۴۵۴ کیلوگرم بمب را دارا بود. این هوایپیما از هشت تیربار ۷.۷ میلیمتری سود می جست.

بلنهایم در چند مدل مختلف تولید شد ، در مدل‌های اولیه دماغه هوایپیما کوتاه بود ولی در مدل‌های بعدی دماغه کشیده و آئرودینامیک ، شده بود. از بلنهایم مدل MK.IV به عنوان یک بمب افکن استاندارد سبک استفاده می شد. مدل MK.I به عنوان شکاری ، مدل MK.IF به عنوان شکاری شبانه ، مدل MK.IVF نیز به عنوان یک شکاری تهاجمی ، مورد استفاده قرار گرفتند.

مجموعا 4,422 فروند از مدل‌های مختلف بلنهایم تولید شد.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:

وظیفه اصلی : هوایپیمایی چند منظوره

موتور : دو موتور بریستول مرکوری XV

نیروی پیشرانه : هر موتور ۹۲۰ اسب بخار

طول بالها : ۱۷,۱۷ متر

طول بدنه : ۱۲.۹۸ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین : ۳.۹۱ متر

وزن : در حالت غیر عملیاتی ۴,۴۴۱ کیلوگرم ، ماکزیمم وزن در

حالت عملیاتی ۶,۵۳۱ کیلوگرم

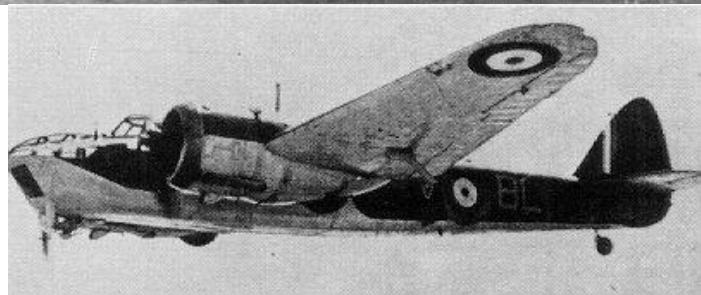
برد عملیاتی : ۳,۱۳۸ کیلومتر

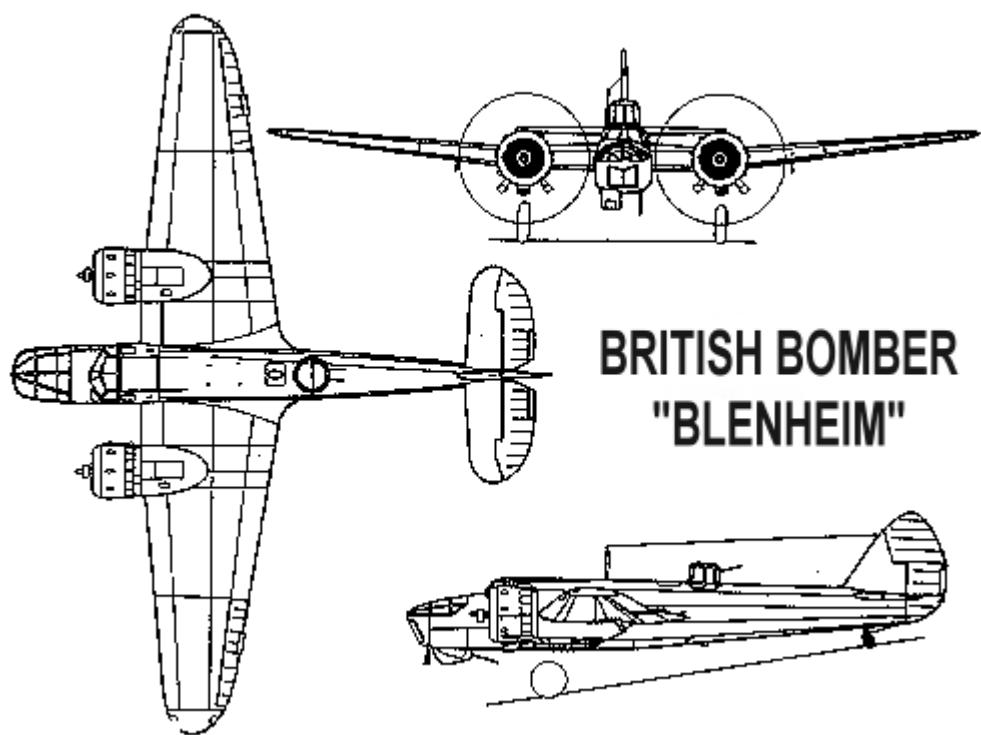
سقف پروازی : ۹,۶۰۰ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

در تصویر فوق اولین مدل بلنهایم را مشاهده می نمایید که دماغه ای کوتاه داشت ، در تصاویر دیگر مدل‌های با دماغه بلند این هواپیما نمایش داده می شوند.

BEAUFORT

باوفورت

با اولین نگاه به باوفورت شباهت دماغه و بدنه آن به بلهایم مشخص می گردد. با توسعه طرح بلهایم ، باوفورت متولد شد. باوفورت در سال ۱۹۳۹ به نیروی هوایی انگلستان پیوست.

این هواپیمای دو موتوره طی سالهای ۱۹۴۰ الی ۱۹۴۳ به عنوان یک بمب افکن - اژدرانداز به خدمت گرفته شد و همین هواپیما بود که به رزمانو های قدرتمند آلمانی شارنهورست و گنايزناو حمله کرد. استرالیا در سال ۱۹۳۹ مجوز تولید این هواپیما را با موتور های پرات اند ویتنی از انگلستان دریافت کرد ، این هواپیمای استرالیایی در حمله به ناو های ژاپنی عملکرد درخشانی از خود ارائه داد. این هواپیما می توانست یک اژدر ۹۰۷ کیلویی و یا معادل همین مقدار بمب را حمل نماید. باوفورت به چهار قبضه تیربار ۷.۷ میلیمتری مجهز شده بود.

ماکزیم سرعت این هواپیما 426 کیلومتر در ساعت بود و از چهار خدمه برای پرواز بهره می برد.

مجموعاً ۲۰۸۰ فروند باوفورت ساخته شد که از این تعداد ۷۰۰ فروند در کشور استرالیا تولید گردید.

سایر مشخصات این بمب افکن به شرح زیر است:
وظیفه اصلی: بمب افکن - اژدرانداز

موتور: دو موتور بریستول تاروس VI

نیروی پیشرانه: هر موتور ۱,۱۳۰ اسب بخار
طول بالها: ۱۷.۶۳ متر

طول بدنه: ۱۳.۴۶ متر

ارتفاع بدنه از سطح زمین: ۴.۳۴ متر

وزن: در حالت غیر عملیاتی ۵,۹۴۵ کیلوگرم، ماکزیم وزن در حالت عملیاتی ۹,۶۳۰ کیلوگرم

برد عملیاتی: ۲,۵۷۵ کیلومتر

سقف پروازی: ۵,۰۳۰ متر

در ادامه تصاویر دیگری از این بمب افکن را مشاهده می نمایید:

